



עמ"ת 56755/06/15 - מדינת ישראל נגד גיל שטיינמץ

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

26 יוני 2015

עמ"ת 56755-06-15 מדינת ישראל נ'
שטיינמץ (עציר)

לפני כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

מדינת ישראל

העוררת

נגד

גיל שטיינמץ (עציר)

המשיב

נוכחים:

ב"כ העוררת עו"ד זהר שקורי שוורץ

ב"כ המשיב עו"ד צפריר יגור

המשיב הובא ע"י שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפניי ערר על החלטת בית משפט שלום בראשון לציון, לפיו שוחרר המשיב בתנאים מגבילים הכוללים מעצר בית בבית אמו, פיקוח על ידי אמו ושני מפקחים נוספים, ערבות עצמית, ערבות צד ג', הפקדה במזומן וצו פיקוח.

כפי שמתואר בהודעת הערר שהגישה העוררת, כנגד המשיב הוגש ביום 10.6.15 כתב אישום המייחס לו עבירות של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, החזקת סם שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים להכנה צריכה של סם, סחר בסם מסוכן ואספקת סם מסוכן.

עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים ובית משפט קמא הורה על מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת.

בדיון שהתקיים ביום 18.6.15 הסכים ב"כ המשיב לראיות לכאורה אך טען לחולשתן, לעוצמתן ולמחדלי חקירה.

בית משפט קמא דחה את הדיון מיום 25.6.15 לשם קבלת תסקיר שירות מבחן.

בדיון שהתקיים במועד הנ"ל קבע בית המשפט קמא כי קיימות ראיות לכאורה אך לאור האמור בתסקיר שירות המבחן, ולאור התרשמותו מהמפקחים שהוצעו, החליט לשחרר את המשיב לחלופת מעצר, היא ההחלטה נושא הערר שלפני.

לטענת העוררת, שגה בית משפט קמא משלא ייחס את המשקל הראוי לעבירות המיוחסות למשיב המצביעות לכאורה על כך שמדובר במי שבחר לעצמו במשלח יד של עיסוק בסמים, על כך שסבר כי מדובר במי שנמצא בתעסוקה יציבה למרות האמור בתסקיר שירות המבחן, שלא נתן משקל בכורה למסוכנותו של המשיב בהעדר טיפול מתאים כפי שאף עולה מהתסקיר, ובעיקר כי ייחס משקל מרכזי בהחלטתו לשחרר את המשיב לחלופת מעצר לאור התרשמותו מהמפקחים.

לטענת העוררת, אין מדובר במפקחים שיש בהם כדי להפיג את מסוכנותו של המשיב.

אמו של המשיב, כך טוענת העוררת, טשטשה את עברה הפלילי ואף הסתירה מבית המשפט כי הוגש נגדה כתב אישום ואילו המפקחת הנוספת היא בת 5, ומועסקת על ידי המשיב והסתירה את קשריה האישיים עם המשיב.

לטענת העוררת, בהתאם להלכה הנוהגת, כאשר קיימת תשתית ראייתית לכאורית של עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים שלא לצריכה עצמית, הכלל הוא מעצר עד תום ההליכים ורק במקרים חריגים ניתן לשחררם לחלופת מעצר.

ב"כ המשיב סומך את ידיו על החלטת בית משפט קמא וטוען כי המדובר במפקחים ראויים אשר בית משפט קמא ראיין אותם והתרשם מהם כמהימנים וכי אין בעברה הפלילי של המשיב או בכתב האישום שהוגש כנגדה, כמו גם בעובדה שהמפקחת השנייה היא בת 25 ומועסקת אצל המשיב, כדי לפגוע ביכולתם לשמש מפקחות מתאימות.

ב"כ המשיב הפנה אותי לפסיקה ממנה עולה כי לטענתו ניתן למנות מפקחים גם כאשר מדובר בבעלי עבר פלילי. כן הפנה אותי לפסיקה ממנה עולה לטענתו כי קיימים מקרים אחרים שבהם שוחררו לחלופת מעצר נאשמים בעבירות סמים ואף בעבירות סמים חמורות יותר מאלו המיוחסות למשיב.

לטענתו, הפסיקה אליה הפנתה ב"כ העוררת בהודעת הערר עניינה בעבירות חמורות בהרבה שאינן דומות כלל לאילו שבפנינו.

עוד הוסיף ב"כ המשיב כי הוא הציע לעוררת מפקחים חלופיים אך היא סירבה לבחון אותם וזאת לאור עמדתה לפיה אין מקום לשחרר את המשיב.



ב"כ המשיב אף הציעה כי יתווסף לתנאים המגבילים איזוק אלקטרוני.

שקלתי את טענות הצדדים, והגעתי למסקנה כי הדין הוא עם העוררת וכי גם אם ניתן היה לכאורה לשחרר את המשיב לחלופת מעצר הרי שהמפקחת העיקרית שבה מדובר, דהיינו אמו של המשיב, שהמשיב אמור לפי אותה החלטת שחרור לשהות בביתה, אין בה או במקום מעצר הבית שנבחר כדי להפיג את מסוכנותו של המשיב.

כפי שקבע בית המשפט העליון דינם של אלו שקיימת נגדם תשתית ראייתית לכאורה של סחר בסמים, דינם להיעצר ורק במקרים חריגים ניתן להסתפק בחלופת מעצר.

כתב האישום המונח לפני מעלה כי מיוחסות למשיב עבירות סמים המלמדות על היותו נטוע לכאורה בעולם הסמים וכן על מסוכנותו כפי שעולה מהמתואר בכתב האישום הכולל בריחה משוטר, הסלקת הסמים, מכירתם ואספקתם ביותר מאשר הזדמנות אחת.

נראה לי כי גם אם ניתן לשחרר נאשמים בעבירות סמים מהסוג האמור בתנאים מגבילים, הרי זאת בתנאי שמדובר בתנאים מגבילים ממשיים היכולים להפיג את המסוכנות ובעיקר כי המפקחים שבהם מדובר אכן ראויים לאמון.

לא מצאתי כי המפקחת העיקרית אמו של המשיב ראויה לשמש מפקחת וזאת לאור עברה הפלילי ובמיוחד לאור כתב האישום שהוגשה נגדה המייחס לה עבירות הקשורות לשיבוש מהלכי משפט וסיוע להתחזות וזאת אף שאני מביא בחשבון את טענת ב"כ המשיב את חזקת החפות וכן כי הדיון בכל הנוגע לכתב אישום זה טרם החל.

בנסיבות אלו, מינוי המפקחת העיקרית ובמיוחד כאשר בביתה אמור המשיב לשהות בעת מעצר הבית אינו סביר בעיניי.

לכך יש להוסיף כי תסקיר שירות המבחן קובע כי קיימת מסוכנות גבוהה בכל הנוגע למשיב וכי רק בטיפול ניתן להפיגו.

ברור הוא שבשלב זה הטיפול האמור גם אם החל הרי שהוא בראשיתו, כך שבוודאי המסוכנות האמורה באותו תסקיר טרם פגה.

אשר על כן, אני מקבל את הערר במובן זה שיש אמנם לשקול בנסיבות אלו חלופת מעצר אך החלופה כפי שנקבעה מהטעמים שהזכרתי לעיל אינה נראית לי מתאימה.

על כן אני מורה כי המשיב יישאר במעצר עד החלטה אחרת וישלח לשירות המבחן על מנת שיבחן חלופת מעצר הכוללת הן מקום מעצר בית אחר והן החלפת אמו של המשיב במפקח אחר וזאת בנוסף לשני המבחנים שנקבעו שלא מצאתי בהם כשלעצמם כל פסול, הגם שאני סבור שהם לבדם אינם יכולים לשמש כמפקחים ויש להוסיף כאמור מפקח נוסף במקום מעצר בית שאינו ביתה של אם המשיב.



אשר לאיזוק האלקטרוני שהוצע על ידי ב"כ המשיב, הרי שבהתאם לתיקון החדש לחוק, איזוק כאמור בגדר מעצר וייתכן אפוא כי ניתן לשקול מעצר בתנאים מעצר בית יחד עם איזוק, אלא שלשם כך בהתאם לאותו תיקון יש לקבל חוות דעת ממנהלת האיזוק האלקטרוני.

עותק מההחלטה זו יועבר לשירות המבחן על מנת שיכין תסקיר

אני אפוא מקבל את הערר כאמור לעיל.

ניתנה והודעה היום ט' תמוז תשע"ה, 26/06/2015 במעמד ב"כ הצדדים והמשיב.

**ד"ר שמואל בורנשטין
שופט**